

Interpellationssvar

Dnr 20KS40-2
2020-03-23

Kommunfullmäktige

Svar på Interpellation Sverigedemokraterna (SD) - Vilken beredskap har Gävle kommuns skolor att säkerställa att elever med läs- och skrivsvårigheter får adekvat stöd i frånvaron av en dyslexidiagnos?

Vid kommunfullmäktiges sammanträde den 24 februari 2020, väckte Wanja Delén - Sverigedemokraterna (SD) följande interpellation.

”Dyslexi är en form av dold funktionsnedsättning som kan medföra betydande problem i skolan eftersom det skrivna ordet är grundläggande vid kunskapsinhämtning i så gott som alla ämnen. Enligt 1177.se bör en kartläggning och utredning av dyslexi göras av speciallärare, specialpedagog, dyslexipedagog, logoped eller psykolog som har kunskap om dyslexi. Något som syftar till att komma fram till nödvändiga åtgärdsprogram och anpassningar.

Region Gävleborg har nu beslutat att prioritera andra patientgrupper än barn med misstänkt dyslexi, därmed kommer dessa barn inte längre att utredas därinom. Barn kommer fortsatt att ha dessa svårigheter, men ingen diagnos att bekräfta dessa med. Skollagen är visserligen väldigt tydlig med att alla elever har rätt till hjälp och stöd, med eller utan diagnos. Men en diagnos underlättar då den kan skapa en större förståelse och ge en förklaring till svårigheterna, framförallt för individen själv men även för omgivningen som därigenom kan ge adekvat stöd.

Enligt Socialstyrelsen ska den som anser sig ha kompetens nog att utreda dyslexi också göra det, men vederbörande måste även ha kunskap om differentialdiagnostik, då barn med dyslexi många gånger även har andra svårigheter, så kallad komorbiditet, exempelvis ADHD, vissa drag inom autismspektrat eller någon form av språkstörning. Vidare har flera röster inom dyslexiforskningen påtalat att många lärare saknar tillräckligt med kompetens och kunskap om just dyslexi, vilket naturligtvis varierar. Medvetenheten bland våra lärare har dock ökat på senare tid, men då det finns olika grader av dyslexi råder det ännu stora brister när det kommer till att sätta in adekvata åtgärder för den enskilde eleven. Sverigedemokraterna befarar nu att många barn med dyslexi kommer att hamna mellan stolarna, och därmed berövas ovärderliga stödå-

gärder och lämplig undervisning, något som är avgörande för deras fortsatta utveckling. Frånvaro av adekvat stöd och utbildning kan på sikt få allvarliga konsekvenser.

Utifrån följande vill jag ställa följande frågor till utbildningsnämndens ordförande:

- Anser utbildningsnämndens ordförande att kommunens förskolor och skolor har en fullgod beredskap och kunskap för att identifiera, utreda samt sätta in adekvata stödåtgärder för barn med uppvisade läs- och skrivsvårigheter, även i de fall då barnet även uppvisar tecken på andra funktionsvariationer såsom ADHD eller vissa drag inom autismspektrat?
- Hur avser Majoriteten i Gävle kommun säkerställa att barn med misstänkt dyslexi inom Gävle kommuns förskolor/skolor, erhåller adekvata stödinsatser i frånvaron av en fastställd diagnos?
- Avser Majoriteten skjuta till extra medel till Gävle kommuns skolor, så att våra lärare och skolor tilldelas tillräckliga resurser för att klara av detta utökade ansvar?”

Evelyn Klöverstedt (L), Utbildningsnämndens ordförande fick i uppdrag att besvara interpellationen.

Som svar på interpellationen vill jag anföra följande

Anser utbildningsnämndens ordförande att kommunens förskolor och skolor har en fullgod beredskap och kunskap för att identifiera, utreda samt sätta in adekvata stödåtgärder för barn med uppvisade läs- och skrivsvårigheter, även i de fall då barnet även uppvisar tecken på andra funktionsvariationer såsom ADHD eller vissa drag inom autismspektrat?

Ja, det är min bedömning utifrån de fakta jag presenterats från Utbildning Gävle. Min bedömning bygger även på den nyligen avslutade regelbundna tillsyn och kvalitetsgranskning som Skolinspektionen genomfört av Gävle kommuns skolverksamheter, där inga synpunkter på att stödåtgärder ska sättas in har angivits.

Hur avser majoriteten i Gävle kommun säkerställa att barn med misstänkt dyslexi inom Gävle kommuns förskolor/skolor erhåller adekvata stödinsatser i frånvaron av en fastställd diagnos?

Enligt skollagen krävs det inte någon dyslexidiagnos för att en elev ska få det stöd som behövs oavsett om det gäller ledning och stimulans i klassrummet eller extra anpassningar eller särskilt stöd.

Adekvata stödinsatser beror inte på om man har en diagnos eller inte. Tidiga insatser är A och O för att undanröja hinder i läsutvecklingen och man vet att insatserna är som mest effektiva om de sätts in under tidiga skolåren. Efter detta sjunker effekten. Idag finns det obligatoriska kartläggningmaterialet i förskoleklass samt bedömningsstödet i åk 1 som ska vara till stöd för att fånga upp eventuella läs- och skrivsvårigheter. Dyslexiutredningar och diagnos krävs inte för att anpassningar och särskilt stöd ska sättas in. Dessa utredningar görs i regel heller inte i så tidig ålder, vilket innebär att skolan själv identifierar och sätter in åtgärder i de första skolåren.

Avser majoriteten skjuta till extra medel till Gävle kommuns skolor, så våra lärare tilldelas tillräckliga resurser för att klara av detta utökade ansvar?

Insatser görs redan för de som har behov av det, utifrån den individuella elevens behov. Det görs alltså ingen skillnad på detta oavsett om eleven har en diagnos eller inte. I Majoritetens kommunplan för 2020 är dessutom ett av uppdragen att förstärka elevhälsan inom våra skolor.

Med detta anser jag att interpellationen är besvarad.

Evelyn Klöverstedt (L)
Ordförande Utbildningsnämnden